

РЕШЕНИЕ

№ 2376

гр. София, 29.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-І-Л, в закрито заседание на двадесет и девети август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Катя Хасъмска

Членове: Емилия Александрова
Таня Кандилова

като разгледа докладваното от Таня Кандилова Въззивно гражданско дело № 20221100507895 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 435 - 438 от ГПК.

Образувано е по жалба с вх. № 59010/27.06.2022 г. (по описа на ЧСИ М.П., рег.№ 851 на КЧСИ), подадена от длъжника "Т." ООД, срещу постановление за разноси изх.№ 31473/08.06.2022 г. и Жалба с вх.№ 59012/27.06.2022 г., подадена от длъжника "Т." ООД срещу отказ на съдебния изпълнител, обективиран в съобщение изх.№ 31472/08.06.2022г., да прекрати изпълнително дело № 20228510400874, на основание чл. 433, ал. 1, т. 1 от ГПК, поради това, че сумата по изпълнителния лист, въз основа на който е било образувано делото, е била платена от длъжника преди образуване на изпълнителното производство.

Взискателят „М.П.“ ЕООД е взел становище за недопустимост на жалбата срещу постановлението за разноси и за неоснователност на жалбата срещу отказа на съдебния изпълнител да прекрати изпълнителното производство поради плащане на дълга преди образуване на изпълнителното дело, като развива подробни съображения в тази насока.

ЧСИ М.П. е изложил мотиви по обжалваните действия, на основание чл. 436, ал. 3 ГПК.

Съдът, след като обсъди доводите, изложени в жалбата, и се запозна

с доказателствата по делото, както и с обясненията на частния съдебен изпълнител, прие следното:

Изпълнително дело № 20228510400874 по описа на ЧСИ М.П., рег.№ 851, с район на действие СГС, е образувано на 11.04.2022 г. по молба вх. № 30773/11.04.2022г., подадена от вискателя „М.П.“ ЕООД, ЕИК **** и адрес на управление: гр. София, бул. ****, партер, офис 4, въз основа на Изпълнителен лист, издаден на 28.04.2021 г. от СРС, на основание Заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК по гр.д. № 8979 от 2021 г. на Софийски районен съд, 75 с-в, по силата на който длъжникът „Т.“ ООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. ****, е осъден да заплати парично задължение. С молбата за образуване вискателят е поискал да бъде пристъпено към изпълнение, като бъде проучено имущественото състояние на длъжника, да бъдат наложени съответните обезпечителни мерки, упълномощил е съдебния изпълнител да определи начина на изпълнение по реда на чл. 18 ЗЧСИ и същевременно са посочени конкретни изпълнителни действия, в т.ч. възбрани върху недвижимо имущество, в случай че такова бъде установено, запори върху открито движимо имущество, както и върху вземания по банкови сметки, вземания спрямо трети лица, както и върху дружествени дялове. На основание чл. 79 ГПК вискателят е претендирал и разноските по изпълнението - такси и заплатен авансово хонорар за образуване и водене на изпълнителното производство срещу длъжника, съгласно договор за правна защита и съдействие от 25.03.2022 г.

По делото е направено пълно проучване на имущественото състояние на длъжника, наложен е запор на вземанията на длъжника по открити банкови сметки в Банка ДСК АД, Алианц Банк България АД, Уникредит Булбанк АД, както и запор върху вземания по микросметки в Айкарт АД.

На 11.04.2022 г., на длъжника е изпратено Съобщение изх. № 17769/11.04.2022 г. за образуваното изпълнително дело, както и Постановление изх. № 17992/11.04.2022г. за приетите за събиране разноси по изпълнението, в т.ч. и претендирания адвокатски хонорар в общ размер от 3 041.69 лв.

В изпълнение на наложената обезпечителна мярка, третото задължено лице - БАНКА ДСК АД е превело пълния размер на посочената в запорното съобщение сума, а именно - **3 041.69 лв.** Сумата е постъпила по специалната

сметка на съдебния изпълнител в „ЦКБ“ АД на 15.04.2022 г.

На дата 14.04.2022 г. е депозирана молба вх. № 32512/14.04.2022г. от длъжника за прекратяване на производството по процесното изпълнително дело, поради заплащане на задължението преди образуването му. Длъжникът е ангажирал доказателства в тази връзка, като е приложил платежно нареждане от 25.02.2021 г. за заплатена по сметка на вискателя сума в размер на 1283.17 лв.

Цитираната молба, ведно с приложенията, е изпратена на вискателя за сведение и становище, като от последния на 15.04.2022 г. е постъпило уведомление, с което признава извършеното плащане, но само частично, респ. моли за актуализация размера на дълга, съобразно признатото.

С оглед изразеното становище и предвид отрицателната констатация на съдебния изпълнител за наличието на предпоставките, визирани в хипотезата на чл. 433 ал. 1 т. 1 ГПК, е постановен отказ за прекратяване на производството, обективиран в Съобщение изх. № 21527/27.04.2022 г., което ведно с Постановление за разноси изх. № 17992/11.04.2022 г., са връчени на длъжника на 14.06.2022 г.

На дата 27.06.2022 г. са постъпили и процесните жалби.

Жалба с вх.№ 59012/27.06.2022 г., подадена от длъжника "Т." ООД срещу отказ на съдебния изпълнител, обективиран в съобщение изх.№ 31472/08.06.2022г., да прекрати изпълнително дело № 20228510400874, на основание чл.433, ал.1, т.1 ГПК е подадена в законния срок, от процесуално легитимирани страни и против посочено в чл. 435, ал. 2 ГПК действие, т.е. е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Настоящият съдебен състав намира, че обжалвания отказ на съдебния изпълнител, обективиран в съобщение изх.№ 31472/08.06.2022г., да прекрати изпълнително дело № 20228510400874, на основание чл. 433, ал. 1, т. 1 от ГПК, е законосъобразен и правилен и като такъв- следва да бъде потвърден, а жалбата срещу него- оставена без уважение, като неоснователна, по следните съображения:

Нормата на чл. 433, ал. 1 от ГПК изрично и лимитивно изброява хипотезите, при които изпълнителното производство се прекратява. Хипотезата на т. 1 на, ал. 1 на чл. 433 от ГПК, на която се позовава

жалбоподателят- длъжник в изпълнителния процес, изисква наличие на издадена и надлежно заверена от взыскателя разписка или квитанция от пощенска станция или писмо от банката, от които да е видно, че сумата по изпълнителният лист е платена или внесена за взыскателя преди образуване на изпълнителното дело. В конкретния случай представеното от жалбоподателят платежно нареждане от 25.02.2021 г. за заплатена по сметка на взыскателя сума в размер на 1 283.17 лв. - преди образуване на изпълнителното производство, не представлява документ, визиран от нормата на чл. 433, ал. 1, т. 1 от ГПК. Този документ не представлява разписка за плащане, изходяща и надлежно заверена от взыскателя, нито документ (писмо), изходящо от банката и удостоверяващо плащане на всички суми по изпълнителния лист по сметката на взыскателя, част от които не са точно определени и посочени по размер, а размерът им е определяем, с оглед момента на окончателното заплащане. Нещо повече, дори да се приеме, с оглед изричното признание на взыскателя със становището му от 15.04.2022 г., че платежното нареждане може да бъде ценено като документ по смисъла на чл. 433, ал. 1, т. 1 от ГПК, удостоверяващ плащане по сметката на взыскателя на сумата от 1 283.17 лв., то при наличие на изрично заявено от взыскателя оспорване, че това плащане покрива целият размер на дълга - главници, законни лихви от датата на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК- до окончателното изплащане и законни лихви за забава по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, натрупани за времето преди и до подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК, при съобразяване на горепосочения факт, че част от сумите са определяеми, а не са с конкретен размер, не може да се приеме, че в случая е налице предпоставката по чл. 433, ал. 1, т. 1 от ГПК.

С оглед изложените съображения, настоящият съдебен състав намира, че в случая не се доказва наличието на твърдяното от жалбоподателя основание за прекратяване на изпълнителното производство по чл. 433, ал. 1, т. 1 от ГПК, поради което законосъобразно с обжалвания отказ, обективиран в съобщение изх.№ 31472/08.06.2022г., искането му за прекратяване на изпълнителния процес е оставено без уважение. Отделен е въпроса, че съдебният изпълнител дължи преценка дали са налице предпоставките по чл.433, ал.2 ГПК за приключване на изпълнението с оглед данните за постъпване на сумата от 3 041.69 лв. по специалната сметка на съдебния изпълнител в „ЦКБ“ АД на 15.04.2022 г., в резултат на наложената

обезпечителна мярка „запор на вземания“, която преценка е извън правомощията на настоящия съдебен състав, ограничен само до проверка за законосъобразността, респ. незаконосъобразността на атакувания акт на съдебния изпълнител.

Що се отнася до втората жалба с вх. № 59010/27.06.2022 г. (по описа на ЧСИ М.П., рег.№ 851 на КЧСИ), подадена от длъжника "Т." ООД, срещу постановление за разноси изх.№ 31473/08.06.2022 г., според настоящият съдебен състав съобрази следното:

Настоящият въззивен състав намира, че тази жалба не може да бъде разгледана по същество, при така наведените оплаквания – заплащане на дълга, преди образуване на изпълнителното производство, евентуално – прекомерност на заплатеното от вискателя адвокатско възнаграждение.

Действително, разпоредбата на чл. 435, ал. 2, т. 7 ГПК дава право на длъжника да обжалва пред окръжния съд разноските по изпълнението. Въпросът за реда за упражняване правото на длъжника да иска намаляване поради прекомерност, респ. недължимост на сторените от вискателя разноси по изпълнителното производство (каквито възражения се излагат в подадената жалба), съставляващи адвокатско възнаграждение е разрешен в редица актове на Върховния касационен съд - определение № 403/1.12.2008 г., по ч.гр. д. № 1762/2008 г. на V-то г. о.; определение № 465/29.9.2010 г. по ч.гр. д. № 397/2010 г. на III-то г. о.; определение № 89/27.1.2012 г. по ч.гр. д. № 604/2011 г. на ВКС, IV-то г. о., в които е прието, че длъжникът разполага с процесуалното право да претендира недължимост, респ. намаляване на разноските на вискателя поради прекомерност пред съдебния изпълнител, а не направо пред съда като постановеният по искането акт на съдебния изпълнител подлежи на обжалване пред съда (вж. в този смисъл Определение № 170 от 25.03.2011 г. на ВКС по ч.гр. д. № 297/2010 г., IV г. о., ГК).

В конкретния случай такова искане, с което да се претендира намаляване, респ. недължимост и прекомерност на разноските за адвокатско възнаграждение на вискателя, до ЧСИ няма. Това означава, че няма акт, който да подлежи на обжалване. Следователно макар и наименовано "жалба", искането на жалбоподателя (длъжник по изпълнителното дело) по същество представлява искане за неприсъждане, респ. намаляване поради прекомерност по чл. 78, ал. 5 ГПК на разноските на вискателя за адвокатско

възнаграждение, по което искане компетентен да се произнесе съобразно изложеното по - горе е съдебният изпълнител. Едва след произнасянето му с постановление неговите действия подлежат на обжалване пред окръжния съд съгласно чл. 435, ал. 2, т. 7 ГПК. Поради изложеното жалба с вх. № 59010/27.06.2022 г. следва да бъде оставена без разглеждане (като преждевременно предявена), а производството по делото в тази му част - прекратено, като жалбата следва да бъде изпратена на съдебния изпълнител за произнасяне по направеното искане за неприсъждане, респ. намаляване поради прекомерност по чл. 78, ал. 5 ГПК на разноските на вискателя за адвокатско възнаграждение. Едва след това длъжникът би могъл да обжалва действието на съдебния изпълнител.

Воден от горните мотиви, Софийски градски съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ Жалба с вх.№ 59012/27.06.2022 г., подадена от длъжника "Т." ООД срещу отказ на съдебния изпълнител, обективизиран в съобщение изх.№ 31472/08.06.2022г., да прекрати изпълнително дело № 20228510400874, на основание чл.433, ал.1, т.1 ГПК

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ, на основание чл. 437 вр. чл. 435, ал. 2, т. 7 от ГПК, жалба с вх. № 59010/27.06.2022 г. (по описа на ЧСИ М.П., рег. № 851 на КЧСИ), подадена от длъжника "Т." ООД, срещу постановление за разноси изх.№ 31473/08.06.2022 г. и **ПРЕКРАТЯВА** в тази му част **В.гр.д. № 7895/2022** г. по описа на СГС, ГО – Брачни състави, I въззивен брачен състав.

ВРЪЩА делото на ЧСИ М.П., рег.№ 851 на КЧСИ с указание за произнасяне по постъпилата жалба срещу постановление за изх.№ 31473/08.06.2022 г. срещу разноските по изпълнението, която по правната си същност е молба за изменение на определените разноси.

Решението в прекратителната му част, в която има характер на определение, подлежи на обжалване с частна жалба пред Софийски апелативен съд в едноседмичен срок, който за жалбоподателя тече от получаване на съобщението за постановяването му, а в останалата част е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____